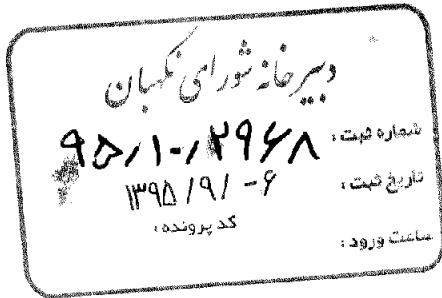

شماره: ۲۱۱/۶۵۹۷۵

تاریخ: ۹۵/۰۸/۲۹

پست:

حضرت آیت الله احمد جنتی

دبیر محترم شورای نگهبان

در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی

ایران لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری

اسلامی ایران و دولت فدراسیون روسیه و تشریفات (پروتکل) آن که به مجلس شورای

اسلامی تقدیم گردیده بود و در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ ۱۳۹۵/۸/۲۴

مجلس با اصلاحاتی به تصویب رسیده است، به پیوست ارسال می گردد.

علی لاریجانی

لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت فدراسیون روسیه و تشریفات (پروتکل) آن

ماده واحده- موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت فدراسیون روسیه مشتمل بر یک مقدمه، (۱۲) ماده و یک تشریفات (پروتکل) به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

تبصره ۱- ارجاع اختلافات موضوع مواد (۹) و (۱۰) این موافقتنامه به داوری توسط دولت جمهوری اسلامی ایران منوط به رعایت اصل یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران است.

تبصره ۲- در اجرای ماده (۱۲) این موافقتنامه رعایت اصل هفتاد و هفتم (۷۷) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت فدراسیون روسیه مقدمه:

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت فدراسیون روسیه که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می‌شوند،

با علاقمندی به تحکیم همکاری‌های اقتصادی در جهت تأمین منافع اتباع دولتهای طرفهای متعاقد،

با هدف به‌کارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه‌گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر،

و با تأیید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- تعاریف

از نظر این موافقتنامه معانی اصطلاحات به‌کار رفته به شرح زیر خواهد بود:

۱- اصطلاح «سرمایه‌گذاری» عبارت از هر نوع دارایی از جمله موارد زیر است که توسط سرمایه‌گذاران یک طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر و طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد اخیر به‌کار گرفته شود:

الف- اموال منقول و غیرمنقول و نیز حقوق اموال مربوط به آنها،
ب- سهام یا هر گونه مشارکت در سرمایه شرکتها،
پ- حق نسبت به پول یا هر عملیات مربوط به سرمایه‌گذاری که دارای ارزش مالی باشد،

ت- حقوق مالکیت معنوی به ویژه از قبیل، حق تألیف، حق اختراع، حق اختراع با مدت محدود، طرحها یا نمونه‌های صنعتی، علائم و اسامی تجاری و دانش فنی،

ث- حقوقی که به موجب قانون یا قرارداد طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد اخیر اعطاء شده باشد مانند حقوق مربوط به اکتشاف، توسعه، استخراج و بهره‌برداری از منابع طبیعی

هرگونه تغییر در شکل یک سرمایه‌گذاری مادامی که این تغییرات مغایر با قوانین و مقررات طرف متعاقد اخیرالذکر نباشد تأثیری در ماهیت آن به‌عنوان سرمایه‌گذاری نخواهد داشت.

۲- اصطلاح «سرمایه‌گذار» در مورد هر یک از طرفهای متعاقد به معنی زیر است:

الف- اشخاص حقیقی که به موجب قوانین و مقررات آن طرف متعاقد، اتباع آن دولت به‌شمار آیند و تابعیت دولت طرف متعاهدی که سرمایه‌گذاری‌ها در قلمرو آن صورت پذیرفته را دارا نباشند.

ب- اشخاص حقوقی که به موجب قوانین و مقررات آن طرف متعاقد تأسیس شده و مرکز اداره آنها در قلمرو طرف متعاقد مزبور قرار داشته باشد.

۳- اصطلاح «عواید» به معنی وجوهی است که از سرمایه‌گذاری حاصل شده باشد از جمله سود حاصل از سرمایه‌گذاری، سود سهام، کارمزد و حق‌الامتياز

۴- اصطلاح «قلمرو یک طرف متعاقد» به معنی قلمرو جمهوری اسلامی ایران یا قلمرو فدراسیون روسیه، حسب مورد می‌باشد.

۵- اصطلاح «قوانین و مقررات یک طرف متعاقد» به معنی قوانین یا مقررات جمهوری اسلامی ایران یا قوانین و مقررات فدراسیون روسیه، حسب مورد می‌باشد.

ماده ۲- تشویق و پذیرش سرمایه‌گذاری‌ها

۱- هر یک از طرفهای متعاقد، در حدود قوانین و مقررات خود تلاش خواهد کرد تا زمینه مناسب جهت جلب سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر را در قلمرو خود فراهم آورد.

۲- هر یک از طرفهای متعاقد با رعایت قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد.

۳- هر یک از طرفهای متعاقد پس از پذیرش سرمایه‌گذاری، کلیه مجوزهایی را که طبق قوانین و مقررات خود جهت تحقق سرمایه‌گذاری مزبور لازم است اعطاء خواهد کرد.

ماده ۳- رفتار نسبت به سرمایه‌گذاری‌ها

۱- هر یک از طرفهای متعاقد اعمال رفتار عادلانه و منصفانه نسبت به سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر در خصوص مدیریت، نگهداری، بهره‌مندی، استفاده یا فروش این سرمایه‌گذاری‌ها را در قلمرو خود تضمین خواهد کرد.

۲- رفتار موضوع بند (۱) این ماده به همان اندازه مساعد خواهد بود که رفتار آن طرف متعاقد نسبت به سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث اعمال می‌نماید، هر کدام که سرمایه‌گذار مساعدتر بداند، مساعد است.

۳- هر یک از طرفهای متعاقد بر اساس قوانین و مقررات خود حق اعمال و معرفی استثنائات بر رفتار ملی اعطاء شده طبق بند (۲) این ماده را، نسبت به سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران خارجی محفوظ خواهد داشت.

۴- مفاد بند (۲) این ماده در ارتباط با رفتار ملل کامله‌الوداد نباید به نحوی تفسیر شود که یک طرف متعاقد را ملزم نماید منافع، امتیازات و مزایایی را که طرف متعاقد مزبور به سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث در رابطه با موارد زیر اعطاء کرده یا در آینده اعطاء می‌کند، به سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر اعطاء نماید:

الف- در رابطه با مشارکت در یک منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی یا اقتصادی، بازار مشترک یا سازمان‌های اقتصادی مشابه،

ب- به موجب موافقتنامه‌های منعقد شده برای اجتناب از اخذ مالیات مضاعف، یا سایر ترتیبات راجع به مسائل مالیاتی

۵- بدون لطمه به مفاد مواد (۴)، (۵) و (۹) این موافقتنامه، هیچ یک از طرفهای متعاقد الزامی به موجب این موافقتنامه ندارد که رفتاری را اعمال نماید که از رفتار اعمال شده توسط طرف متعاقد مزبور طبق هر نوع موافقتنامه چندجانبه مربوط به رفتار با سرمایه‌گذاری‌ها که هر دو طرف متعاقد عضو آن

هستند یا از زمان الحاق کشور آن به سازمان جهانی تجارت طبق تعهدات خود به موجب موافقتنامه تأسیس سازمان جهانی تجارت که در تاریخ ۱۵ آوریل ۱۹۹۴ میلادی (برابر با ۲۶ فروردین ۱۳۷۳ هجری شمسی) به امضاء رسیده، از جمله تعهدات به موجب موافقتنامه عمومی تجارت خدمات، مساعدتر باشد.

ماده ۴ - مصادره و جبران خسارت

۱- سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران یک طرف متعاهد در قلمرو طرف متعاهد دیگر ملی و مصادره نخواهد شد یا تحت تدابیر مشابه که دارای آثار مشابه مصادره یا ملی شدن (که از این پس «مصادره» نامیده می‌شود) قرار نخواهد گرفت، به جز زمانی که اقدامات مزبور برای اهداف عمومی، به موجب فرآیند ایجاد شده بر اساس قوانین و مقررات طرف متعاهد اخیرالذکر، به روش غیرتبعیض‌آمیز و در مقابل پرداخت سریع، مؤثر و مناسب خسارت انجام شود. میزان جبران خسارت بدون تأخیر پرداخت خواهد شد.

۲- جبران خسارت مورد اشاره در بند (۱) این ماده معادل ارزش روز سرمایه‌گذاری مصادره شده بلافاصله قبل از زمان مصادره یا زمان آگاهی عموم از مصادره قریب‌الوقوع، هر کدام که زودتر باشد، محاسبه می‌گردد. جبران خسارت به ارزی که آزادانه قابل تبدیل باشد پرداخت خواهد شد و با رعایت مفاد ماده (۶) این موافقتنامه آزادانه از قلمرو طرف متعاهد دوم به قلمرو طرف متعاهد نخست قابل انتقال خواهد بود. خسارت شامل نرخ بازده محاسبه شده بر اساس نرخ غالب بازده در بازار از زمان مصادره تا زمان پرداخت غرامت، خواهد بود.

ماده ۵- جبران خسارت برای زیانها

سرمایه‌گذاران هر یک از طرفهای متعاهد که سرمایه‌گذاری‌های آنها به علت هر نوع مخاصمه مسلحانه، انقلاب یا سایر حوادث مشابه در قلمرو طرف متعاهد دیگر دچار خسارت شود در خصوص اعاده مال، پرداخت غرامت، جبران خسارت یا دیگر ترتیبات حل و فصل اختلاف، از رفتاری برخوردار خواهند شد که طرف متعاهد اخیرالذکر نسبت به سرمایه‌گذاران یک کشور ثالث یا سرمایه‌گذاران خود، هر کدام که برای سرمایه‌گذار مساعدتر باشد، اعمال می‌کند.

ماده ۶- انتقالات پرداختها

۱- هر یک از طرفهای متعاهد طبق قوانین و مقررات خود و پس از آن که سرمایه‌گذاران طرف متعاهد دیگر تمامی تعهدات مالی خود به طرف متعاهد

نخست از جمله مالیات‌ها را ایفاء نمودند، اجازه خواهد داد که در مورد سرمایه‌گذاری‌های موضوع این موافقتنامه به‌ویژه انتقالات زیر به‌صورت آزاد و بدون تأخیر به خارج از قلمرو آن انجام شود:

الف- عواید،

ب- مبالغ حاصل از فروش و (یا) تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه‌گذاری،

پ- مبالغ پرداخت‌شده به موجب مواد (۴) و (یا) (۵) این موافقتنامه،

ت- اقساط وام‌های مربوط به سرمایه‌گذاری، مشروط بر آنکه از محل

عملکرد سرمایه‌گذاری پرداخت شود،

ث- حقوق ماهیانه و دستمزدهای دریافتی توسط کارکنان سرمایه‌گذار که

پروانه‌کار مرتبط با آن سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعاقد سرمایه‌پذیر را دارا باشند.

ج- وجوه پرداختی ناشی از تصمیم مرجع مذکور در ماده (۹) این

موافقتنامه

۲- انتقالات پرداخت‌ها بدون تأخیر به ارزی که آزادانه قابل تبدیل باشد

و به نرخ جاری در روز انتقال طبق مقررات ارزی طرف متعاقدی انجام خواهد شد که سرمایه‌گذاری در قلمرو آن صورت پذیرفته است.

ماده ۷- جانشینی

هرگاه یکی از طرفهای متعاقد یا مؤسسه تعیین شده توسط آن به موجب

یک قرارداد بیمه یا تضمین که در خصوص یک سرمایه‌گذاری انجام شده در

قلمرو طرف متعاقد دیگر در مقابل خطرات غیرتجاری منعقد کرده است،

پرداختی به سرمایه‌گذار خود نماید، طرف متعاقد اخیرالذکر باید جانشینی

طرف متعاقد نخست یا مؤسسه تعیین شده توسط آن را نسبت به همه حقوق و

مطالبات سرمایه‌گذار به رسمیت بشناسد. طرف متعاقد نخست یا مؤسسه تعیین

شده توسط آن مستحق خواهد بود این حقوق و مطالبات را طبق قوانین و

مقررات طرف متعاقد اخیرالذکر به همان اندازه که سرمایه‌گذار استحقاق آن را

داشته است اعمال یا اجراء نماید.

ماده ۸- دامنه شمول موافقتنامه

این موافقتنامه در مورد تمامی سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران یک

طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر که از ۱۳۷۰/۱۰/۱۱ هجری شمسی

برابر با اول ژانویه ۱۹۹۲ میلادی انجام شده باشد اعمال خواهد شد. در

هرصورت این موافقتنامه، نسبت به اختلافات راجع به سرمایه‌گذاری که قبل از

لازم الاجراء شدن آن مطرح شده یا نسبت به هرگونه ادعاهای مربوط به سرمایه‌گذاری‌ها که ناشی از وقایعی است که قبل از لازم‌الاجراء شدن موافقتنامه رخ داده، اعمال نخواهد شد.

ماده ۹- حل و فصل اختلافات بین یک طرف متعاقد و سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر

۱- چنانچه به موجب این موافقتنامه اختلافی میان یک طرف متعاقد و یک سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر درباره یک سرمایه‌گذاری سرمایه‌گذار در قلمرو طرف متعاقد نخست بروز کند، طرف متعاقد نخست و سرمایه‌گذار در ابتداء تلاش خواهند کرد که اختلاف را از طریق مذاکره و مشاوره حل و فصل کنند.

۲- چنانچه این اختلاف ظرف مدت شش ماه از تاریخ ابلاغ کتبی ادعا توسط یک طرف به طرف دیگر اختلاف به‌نحوی که در بند (۱) این ماده پیش‌بینی شده است، حل و فصل نشود، اختلاف می‌تواند برای حل و فصل به انتخاب سرمایه‌گذار ارجاع شود به:

الف- دادگاه صلاحیتدار کشور طرف متعاقد نخست،

ب- داوری مرکز بین‌المللی حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری (ایکسید) که به موجب کنوانسیون حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری بین دولتها و اتباع دولتهای دیگر که در تاریخ ۱۳۴۳/۱۲/۲۷ هجری شمسی برابر با ۱۸ مارس ۱۹۶۵ میلادی جهت امضاء در واشنگتن مفتوح شده، برای حل و فصل اختلاف طبق مفاد این کنوانسیون تشکیل شده است (مشروط به اینکه برای هر دو طرف متعاقد لازم‌الاجراء شده باشد)،

پ- دیوان داوری موردی که به موجب قواعد داوری کمیسیون حقوق تجارت بین‌الملل سازمان ملل متحد (آنسیترال) تشکیل شود.

۳- دیوان داوری برای طرفهای اختلاف، قطعی و لازم‌الاتباع خواهد بود. هر طرف متعاقد اجرای این تصمیم را بر طبق قوانین و مقررات خود تضمین می‌کند.

ماده ۱۰- حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاقد

۱- کلیه اختلافات بین طرفهای متعاقد ناشی از تفسیر با اجرای این موافقتنامه ابتداء از طریق مذاکره و به‌طور دوستانه حل و فصل شود.

۲- چنانچه اختلاف به‌طور دوستانه از طریق مذاکره حل نشود، هر یک از طرفهای متعاقد می‌تواند ظرف مدت شش ماه از تاریخ دریافت اطلاعیه کتبی برای درخواست مذاکره موضوع بند (۱) این ماده، اختلاف را با فرستادن اطلاعیه

کتبی به طرف متعاقد دیگر، به یک دیوان داوری شامل دو داور و سرداور دیوان داوری، ارجاع کند.

۳- در صورت ارجاع اختلاف به دیوان داوری، هر یک از طرفهای متعاقد باید ظرف مدت شصت روز از دریافت اطلاعیه مذکور در بند (۲) این ماده، یک داور انتخاب نماید و داوران منتخب طرفهای متعاقد، در صورت توافق هر دو طرف متعاقد، باید ظرف مدت شصت روز از تاریخ انتخاب آخرین داور، سرداور دیوان داوری را تعیین کنند. اگر هر یک از طرفهای متعاقد داور خود را انتخاب ننماید یا داوران منصوب شده در مورد انتخاب سر داور ظرف مدت مذکور به توافق نرسند، در صورت عدم وجود توافق دیگری بین طرفهای متعاقد، هر طرف متعاقد می تواند از رئیس دیوان بین المللی دادگستری بخواهد که حسب مورد، داوری که توسط یکی طرف متعاقد انتخاب نشده یا سرداور دیوان داوری را تعیین نماید. سرداور دیوان داوری باید تبعه کشوری باشد که در زمان انتخاب با دولتهای هر دو طرف متعاقد دارای روابط سیاسی باشد.

۴- در مواردی که سر داور باید توسط رئیس دیوان بین المللی دادگستری تعیین شود، چنانچه رئیس دیوان بین المللی دادگستری از انجام وظیفه مذکور معذور باشد یا تبعه هر یک از طرفهای متعاقد باشد، انتصاب توسط نایب رئیس دیوان بین المللی دادگستری انجام خواهد شد، و اگر نایب رئیس نیز از انجام وظیفه مذکور معذور باشد یا تبعه هر یک از طرفهای متعاقد باشد، انتصاب توسط عضو ارشد دیوان مذکور که تبعه هیچ یک از طرفهای متعاقد نباشد و به نحو دیگری از انجام وظیفه مذکور معذور نباشد انجام خواهد شد.

۵- تصمیم های دیوان داوری با اکثریت آراء اتخاذ خواهد شد. این تصمیم ها برای طرفهای متعاقد قطعی و الزام آور خواهد بود. هر طرف متعاقد باید هزینه فعالیت های عضو دیوان را که انتخاب نموده و نمایندگی خود در جریان رسیدگی داوری را بپردازد. هزینه مربوط به فعالیت های سرداور دیوان داوری و سایر هزینه ها به طور مساوی توسط طرفهای متعاقد پرداخت خواهد شد. در هر صورت، دیوان داوری می تواند در رأی خود حکم کند که میزان بیشتری از هزینه ها توسط یکی از طرفهای متعاقد پرداخت شود و این تصمیم برای هر دو طرف متعاقد الزام آور خواهد بود. دیوان داوری آیین رسیدگی خود و محل داوری را به صورت مستقل تعیین می کند.

ماده ۱۱- مشورت

طرفهای متعاقد در صورت درخواست هریک از آنها، در خصوص موضوعات مربوط به تفسیر یا اجرای این موافقتنامه مشورت خواهند نمود.

ماده ۱۲- لازم الاجراء شدن و مدت موافقتنامه

۱- این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ آخرین اطلاعیه کتبی هر یک از طرفهای متعاقد به طرف متعاقد دیگر مبنی بر اینکه تشریفات داخلی مقرر طبق قوانین و مقررات خود را درباره لازم الاجراء شدن این موافقتنامه به عمل آورده است برای مدت ده سال به موقع اجراء گذارده خواهد شد. در صورت انقضای مدت مذکور، اعتبار موافقتنامه به طور خودکار برای دوره های زمانی پنجساله تمدید خواهد شد، مگر آنکه یکی از طرفهای متعاقد حداقل دوازده ماه قبل از پایان مدت دوره مربوط، طرف متعاقد دیگر را به طور کتبی از قصد خود برای فسخ موافقتنامه مطلع نماید.

۲- این موافقتنامه ممکن است با رضایت متقابل کتبی طرفهای متعاقد اصلاح شود. هر اصلاح پس از اعلام کتبی هر طرف متعاقد به طرف متعاقد دیگر مبنی بر تکمیل تشریفات داخلی مقرر برای لازم الاجراء شدن این قبیل اصلاحات، لازم الاجراء خواهد شد.

۳- پس از فسخ این موافقتنامه، مفاد آن در مورد سرمایه گذاری های مشمول این موافقتنامه که پیش از فسخ آن انجام شده باشند، برای یک دوره اضافی دهساله مجری خواهد بود.

این موافقتنامه در تهران در تاریخ ۲ دی ماه ۱۳۹۴ (هجری شمسی) برابر با ۲۳ دسامبر ۲۰۱۵ (میلادی) در دو نسخه به زبان های فارسی، روسی و انگلیسی تنظیم شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود. در صورت اختلاف در تفسیر این موافقتنامه، متن انگلیسی ملاک می باشد.

از طرف

دولت فدراسیون روسیه
الکساندر تسبولکسی

معاون وزیر توسعه اقتصادی و فدراسیون روسیه

از طرف

دولت جمهوری اسلامی ایران
محمد خزاعی

معاون وزیر و رئیس کل سازمان سرمایه گذاری و
کمکهای اقتصادی و فنی ایران

تشریفات (پروتکل) موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت فدراسیون روسیه

همزمان با امضای موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت فدراسیون روسیه (از این پس موافقتنامه نامیده می شود) نمایندگان امضاءکننده زیر توافق نموده اند که مفاد زیر بخش لاینفک موافقتنامه باشد.

برای اطمینان بیشتر طرفهای متعاقد تأیید می نمایند که در خصوص جمهوری اسلامی ایران، این موافقتنامه فقط در مورد سرمایه گذاری هایی قابل اعمال است که براساس قانون تشویق و حمایت از سرمایه گذاری خارجی و توسط سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران یا هر مرجع دیگری که جایگزین آن شود، پذیرش شده اند، و در خصوص فدراسیون روسیه، این موافقتنامه فقط نسبت به سرمایه گذاری های پذیرش شده طبق قانون سرمایه گذاری های خارجی آن، اعمال می شود.

این تشریفات (پروتکل) در تهران در تاریخ ۲ دی ماه ۱۳۹۴ (هجری شمسی) برابر با ۲۳ دسامبر ۲۰۱۵ (میلادی) در دو نسخه به زبان های فارسی، روسی و انگلیسی تنظیم شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود. در صورت اختلاف در تفسیر این موافقتنامه، متن انگلیسی ملاک می باشد.

از طرف

دولت فدراسیون روسیه

الکساندر تسیبولکسی

معاون وزیر توسعه اقتصادی

و فدراسیون روسیه

از طرف

دولت جمهوری اسلامی ایران

محمد خزاعی

معاون وزیر و رئیس کل سازمان سرمایه گذاری

و کمکهای اقتصادی و فنی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده و دو تبصره منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و دوازده ماده و تشریفات (پروتکل) الحاقی در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ بیست و چهارم آبان ماه یکهزار و سیصد و نود و پنج مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید. / ط

علی لاریجانی